

Linux az oktatásban

Január végén a Bercsényi Miklós Élelmiszeripari SZKI adott otthont a „Linux az oktatásban” című rendezvénysorozat első előadássorozatának.

A történet meszeszerű. Egy budapesti iskola lelkes számítástechnika tanárai megelégedtek az egyik alapítvány csúf, bilincses kampányának komor fenyegetését, az örökös felhasználásiszereződés-díjak körüli bonyodal-
mokat, a vírusok elleni végeláthatatlan harcot, a megbíz-

hatatlan programműködést. Bátran szembenéztek az iskola vezetésével, és kimondták a bűvös szót: „Linux!” Az első döbbenetet azonnali józan és meggyőző érvek fegyverével győzték le, mire az igazgatóság az egyetlen keresztülvihető választ adta: „Legyen!” Kezddő lépésként a szakma hozzáértő mesterei új életet

leheltek kiszolgálójukba, amelyen a számukra leginkább kézenfekvő Mandrake Linux tagadhatatlan előnyeiket aknázták ki. Szívük ifjonti heve mint elsöprő áradat terelte őket a munkaállomások felé is, hiszen számukra nem a programok betanítása az igazi kihívás, sokkal inkább a számítástechnika oktatása. Ennek az évnak az elejére sikeresen megtisztították a gépparkjukat, és kidobtak minden ablakos programot az ablakon. Szinte adta magát a kérdés: ha ez ilyen egyszerű, ennyire jó, megbízható és az oktatás kitűzött céljainak tökéletesen megfelelő, vajon miért nem ezt használja mindenki? A válaszon sem kellett sokáig töprengeni: „Nem ismerik!” Rózsár Gábor, Sallai András (Zalaegerszeg), Wolczán György, azaz a három tanár új cél tűzött ki maga elé. Belefogtak a „Linux az oktatásban” szakmai konferencia szervezésébe.

Gibizer Tibor (Gibzo): Egy élelmiszeripari iskolában mennyire fontos a számítástechnika oktatása?

Rózsár Gábor: Minden középiskolásnak meg kell tanulnia a számítástechnikát, a gazdasági informatikusoknak pedig különösen.

Gibzo: Miért Mandrake?

R. G.: Számos Linux-változatot megnéztünk, természetesen elég nehéz lenne megmondani, hogy miért pont a Mandrake nyerte meg a tetszésünket. Egyszerűen rokonszenves volt. Most már elég sok rejtett apróságot kiismertünk, így nem áll szándékunkban váltani. E terjesztésben rögtön tudjuk, hogy mikor hova kell nyúlni, ha valami galiba adódna.

Gibzo: Honnan jött az ötlet, hogy egy ilyen konferenciát szervezzetek?

R. G.: Már a rendszer építésénél sokat beszélgettünk arról, hogy milyen jó lenne, ha a többi iskola is megismerne a Linuxban rejlő lehetőségeket. December közepén fogtunk hozzá a szervezéshez, tehát csupán másfél hónap kellett a megvalósításához.

Gibzo: Akkor ez egy teljesen önállóan szerveződött rendezvény, nem áll mögötte semmilyen cég?

R. G.: Nem, az iskola teljesen önállóan vállalta fel ezt a szerepet. Közben természetesen cégek is bekapcsolódtak támogatóként. Ezúton is köszönjük a Kiskapu Kft.-nek, a Linuxvilágnak, a Linux-felhasználók Magyarországi Egyesületének, a SuSE hazai képviselőjének és természetesen az UHU-Linear Kft.-nek, hogy megjelenésükkel emelték a rendezvény fényét. Több linuxos fórumon meghirdettük az eseményt, illetve azt, hogy előadókat keresünk. Legnagyobb meglepetésünkre többen jelentkeztek, mint ahány előadást meg tudtunk tartani.

Gibzo: Mekkora volt az érdeklődés? Tudjátok, hogy hány iskola, mennyi tanár vett részt a konferencián?

R. G.: A rendelkezésünkre álló termek mérete szabta meg a résztvevők számát, így hatvan érdeklődőt tudtunk csak fogadni, ami sajnos azt jelentette, hogy a később érkező jelentkezéseket már nem tudtuk elfogadni. Egy iskolából átlagosan két kolléga jött el, ez nagyjából azt jelenti, hogy több mint harminc oktatási intézményből érkeztek érdeklődők. Többségük középiskolából, általános iskolából jött, de a nyíregyházi tanárképző főiskolából is érkeztek hozzánk vendégek. Érdekességként megemlíteném, hogy a jelentkezők nagyobb része hölgy volt, és talán ennek is köszönhető, hogy rendkívül jó hangulatúra sikeredett ez a két nap.

Gibzo: Tervezték-e folytatást?

R. G.: Természetesen. Szeretnénk évente 2–3 ilyen rendezvénnyel megörvendeztetni a kollégákat. Terveinkben az is szerepel, hogy a jövőben nemcsak a tájékoztatás, eddigi tapasztalataink átadása szerepeljen, de a hétköznapi életben is jól használható ismeretanyagokkal is segíteni szeretnénk a munkájukat. Tehát mindenképpen szeretnénk oktatni is, ezért próbálunk fokozatokat meghatározni, hogy szintekre tudjuk bontani az előadásokat, illetve a gyakorlatokat. Most egy teljesen kezdőknek szóló anyaggal jelentkezünk.

Gibzo: Talán még korai megkérdezni, de véleményed szerint mennyire volt eredményes az elmúlt két nap?

R. G.: Kicsit visszamennék az időben: amikor a diákokat odaültettük a Linux elé, meglehetősen idegenkedtek tőle, de az első óra végére megérezték, hogy a számítástechnika nem a Windowsnál kezdődik, és főleg nem ott ér véget. Hihetetlenül gyorsan eljutottunk odáig, hogy zökkenőmentesen dolgoztak az új környezetben.

A kollégáknál ugyanezt tapasztaltuk. Az első bizonytalan egérkattintások után csillogó szemekkel fedezték fel a lehetőségek szinte végtelen tárházát. Ehhez talán az is kellett, hogy azok, akik ide eljöttek, már nyitottak voltak az új felé. Ők már kezdik érezni, hogy a Linuxé a jövő.

Gibizer Tibor (gibzo@linuxmania.hu)

Újságíró, immár hét éve a Linux elkötelezett híve. Imádjaa a kutyákat, a kerékpározást és az autós csavargást.